

Αννουσάκειο: 30 χρόνια κοινωνικής προσφοράς

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



[ΚΙΝΗΤΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ_UP](#)

Με έναυσμα την 1η του Οκτώβρη, που αποτελεί την Παγκόσμια Ημέρα Εορτασμού της Τρίτης Ηλικίας, θεωρείται αναγκαίο να κατατεθεί η εμπειρία 30 και πλέον χρόνων και να παρουσιαστούν, αθόρυβα, ταπεινά και ειλικρινά, πολύτιμα στολίδια διακονίας, σεβασμού, αγάπης και πολιτισμού της Ι. Μητροποπόλεως Κισιάμου και Σελίνου, μέσω των δομών κλειστής και ανοιχτής φροντίδας του Αννουσάκειου Θεραπευτηρίου, Ιδρύματος Της.

«Σε μια κοινωνία χωρίς ισότητα, τι αρμονία αλήθεια και ομορφιά μπορεί να επικρατήσει;»

Τζον Μίλτον

Σε μία κοινωνία που θέλει να λέγεται ανθρώπινη και δημοκρατική, όπως αρμόζει στα ιδεώδη της Ελληνικής Φυλής, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι τέτοια κοινωνικά στολίδια είναι από την μία, οι δομές μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που υπηρετούν την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια και από την άλλη, η στάση της ίδιας της κοινωνίας, που αγκαλιάζει τέτοιες προνοιακές οργανώσεις.

Από το διάβα ενός μακρύ μονοπατιού στον χώρο της υγείας και της κοινωνικής φροντίδας, καθώς το Αννουσάκειο μετρά περισσότερα από τριάντα (30) χρόνια προσφοράς, διακονίας και μαρτυρίας, μπορεί να εκτιμηθεί πως ιδιαίτερα σημαντικό είναι να συνδυαστούν διαφορετικοί παράγοντες ώστε οι παρεχόμενες υπηρεσίες να στέκονται με αξιοπρέπεια στο ύψος των κοινωνικών αναγκών. Ως τέτοιους παράγοντες δύναται να αναφερθούν: η γόνιμη συνεργασία των μελών των διαφόρων κατά καιρούς διοικητικών Συμβουλίων του Ιδρύματος που ομόψυχα έχτισαν το όραμα και την προοπτική για να υπάρχει εξέλιξη και άμεση ανταπόκριση σε επείγοντα κοινωνικά προβλήματα όπως άνιση κοινωνική μεταχείριση και εγκατάλειψη, αδυναμία αυτοεξυπηρέτησης, κοινωνικός στιγματισμός και άλλα. Κύριο μέλημα υπήρξε η επάνδρωση των συστημάτων

φροντίδας από το κατάλληλο ανθρώπινο εξειδικευμένο προσωπικό, η εκπαίδευση στην σύγχρονη τεχνογνωσία, ο εξοπλισμός του Ιδρύματος με τον κατάλληλο ιατρικό και τεχνικό εξοπλισμό, ως επίσης και η συνεργασία με την κοινότητα, ώστε το αποτέλεσμα προς τον εμπερίστατο, οικονομικά και κοινωνικά αδύναμο συνάνθρωπο, να είναι αποτέλεσμα συλλογιστικής διαχείρισης.

Το κίνητρο να δοθεί το σύντομο αυτό αφιέρωμα στην δημοσιότητα σαφώς και δεν είναι η αυτοπροβολή, ούτε η διαφήμιση των... «δήθεν» καλών μας έργων, αλλά η οριοθέτηση των τρόπων και των επιτευγμάτων που μπορούν να ωφελήσουν την κοινωνία, ως οργανωμένο σύνολο, να πετύχουν κοινωνική συνοχή και να προάγουν τα ιδανικά της κοινωνικής αλληλεγγύης, του εθελοντισμού και της οργανωμένης αντιμετώπισης κάθε κοινωνικού φαινομένου και προβλήματος. Ο λόγος είναι πρώτιστα να παραμεριστεί κάθε μίζερη αντίληψη και η κοινωνία να προχωρήσει, ακόμα βαθύτερα, στην συλλογική διαχείριση της σύγχρονης οικονομικής και ανθρωπιστικής κρίσης, η οποία βάρβαρα και βάνουσα στερεί την αξιοπρέπεια από μεγάλο αριθμό συνανθρώπων μας, οδηγώντας τους στην απελπισία, την απογοήτευση και αποξένωση.

Άλλωστε σε τέτοιους αγώνες κανείς δεν περισσεύει, όλοι μπορούν να προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους, χωρίς εμπάθειες και κακόβουλες κριτικές, στα πλαίσια της προσπάθειας αντιμετώπισης μίας κρίσης που εκτιμάται ότι θα έχει περαιτέρω χρονική διάρκεια, απ' όση πολλοί πιστεύαμε και νομίζαμε. Το αποτέλεσμα είναι εκείνο που κρίνει την προσπάθεια και η ουσία βρίσκεται στο πόσο καλύφθηκαν ή δεν καλύφθηκαν ποικίλες κοινωνικές ανάγκες. Γεγονός, πάντως είναι, ότι χωρίς τις προνοιακές δομές και τα συστήματα φροντίδας από τον χώρο της Εκκλησίας, με απύσχα για την ευρύτερη περιοχή την Πολιτεία, αναμφίβολα η τοπική κοινωνία θα έμοιαζε περισσότερο άδικη, ανεπαρκής και άβουλη, απέναντι στην ισότιμη μεταχείριση και ένταξη όλων των μελών της, στους κόλπους της κοινότητας.

Για αυτό, ας ξετυλιχθεί το νήμα της κοινωνικής προσφοράς της Ιεράς Μητρόπολης Κισιάμου και Σελίνου, της συνεργασίας των Ιδρυμάτων και των Προγραμμάτων Της με τους τοπικούς φορείς, καθώς και της στάσης της κοινότητας, ως αποδέκτης αυτών των υπηρεσιών, για να θυμηθούμε την πορεία μας και να προσδιοριστούμε με σοφία, για το μέλλον που έρχεται.

Το έτος 1985 ο τότε Πρόεδρος του Ιδρύματος Σεβ. Μητροπολίτης Κισιάμου & Σελίνου, κ. Ειρηναίος, με την διοίκηση του τότε μικρού Ιδρύματος, όφειλε πρώτιστα να αντιμετωπίσει τις λιγοστές οικονομικές παροχές, τα ανύπαρκτα μέσα, το ανεπαρκές ανθρώπινο δυναμικό, την ασυλιακή μορφή της δομής και από την άλλη να ανταποκριθεί άμεσα στην σταδιακή ερήμωση της υπαίθρου που

απαιτούσε επείγοντως εύρεση στέγασης και φροντίδας για τον γηράσκοντα πληθυσμό της ενδοχώρας των Επαρχιών μας και όχι μόνον.

Λαμβάνοντας υπόψη τις κοινωνικές συνθήκες και την περιοσμένη παρουσία της Πολιτείας, όσον αφορά στην οικονομική ενίσχυση προς το Ίδρυμα, τέθηκε ως προτεραιότητα το αίτημα της επέκτασης των κτιριακών εγκαταστάσεων, για την δημιουργία πτέρυγας περίθαλψης χρονίων πασχόντων και ηλικιωμένων ανδρών. Για την ολοκλήρωση του έργου που εγκαινιάστηκε το 1994, συνέβαλαν η αξιοποίηση Ευρωπαϊκών και ιδίων πόρων, ώστε βάσει των προδιαγραφών του Υπουργείου Υγείας να ξεπεραστεί η ασυλιακή μορφή και να δοθούν στους κατοίκους της Μητροπολιτικής περιφέρειας των Επαρχιών Κισάμου και Σελίνου και όχι μόνον περισσότερες θέσεις νοσηλείας.

Η δυναμική της περίθαλψης έφτασε τότε στα 100 άτομα, γεγονός που έδωσε το έναυσμα στο Ίδρυμα να πρωτοστατήσει στην παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών περίθαλψης προς την τοπική κοινωνία. Η αρχή του εκσυγχρονισμού είχε ήδη επιτευχθεί, όταν στις παρεχόμενες υπηρεσίες της σίτισης, στέγασης και ένδυσης συμπεριλήφθηκαν η ιατρική παρακολούθηση, η εξειδικευμένη νοσηλευτική φροντίδα όλο το εικοσιτετράωρο, η θεραπευτική απασχόληση, η κινησιοθεραπεία, η αποκατάσταση μέσω της φυσιοθεραπείας, η ψυχοκοινωνική υποστήριξη, η ανάπτυξη δεσμών με την κοινότητα, η συνεργασία με φορείς για την διοργάνωση συνεδρίων, σεμιναρίων, εκθέσεων εργασιοθεραπείας, πολιτισμικών και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων ως και άλλων πολλών δράσεων.

Παράλληλα στον τομέα της ανοιχτής περίθαλψης το Ίδρυμα άρχισε να πρωταγωνιστεί έπειτα από την διεξαγωγή έρευνας των κοινωνικών αναγκών σε κάθε γωνιά των Επαρχιών Κισάμου και Σελίνου, σε συνεργασία με τις τοπικές Ενορίες και την Ιατρική Κοινότητα, ώστε να παρουσιάσει σχέδια Κατ' Οίκον βοήθειας στο τότε Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Το αποτέλεσμα ήταν η έγκριση της λειτουργίας του Προγράμματος «Κατ' Οίκον» Βοήθειας Κισάμου, το 1995 και Σελίνου, το 1999, τα οποία και συνεχίζουν να λειτουργούν μέχρι σήμερα. Η καθημερινή παρουσία τους στην οικία των εξυπηρετούμενων που από την αρχή ανέρχονταν στις 350 οικογένειες εδραιώνει σήμερα την κοινωνική προσφορά της Εκκλησίας στον αναξιοπαθούντα συνάνθρωπο, αφού τα κενά της Πολιτείας υπήρξαν τεράστια και οι ανάγκες των ανθρώπων δραματικές, χωρίς ανακούφιση και υποστήριξη.

Από την άλλη, λαμβάνοντας υπόψη ότι η τεχνογνωσία προχωρά και η θεραπευτική αποκατάσταση απαιτεί περαιτέρω εξειδικευμένη αντιμετώπιση, διευρύνθηκε ο σκοπός του Ιδρύματος με την οργάνωση τεσσάρων Φυσιοθεραπευτηρίων: το 1996 στην Κίσαμο, το 2002 στις Βουκολιές, το 2003 στην Παλαιόχωρα και το 2007

στην Κάνδανο. Δόθηκε έτσι βαρύτητα στην εξασφάλιση της πρόσβασης της τοπικής κοινωνίας σε υπηρεσίες υγείας, ώστε να μην υπάρχει κοινωνικός αποκλεισμός στις απομακρυσμένες περιοχές από τα μεγάλα αστικά κέντρα. Η συμμετοχή των ασθενών εξακολουθεί να είναι συμβολική, ώστε να εξασφαλίζεται μόνο η λειτουργία και η συνέχιση των δομών, οι οποίες στην παρούσα φάση θα επαναπροσδιοριστούν ως προς τον ρόλο που θα κληθούν να αναλάβουν στο μέλλον.

Πρωτοποριακή ήταν η ανάπτυξη διακρατικών συνεργασιών από το 2000 έως και σήμερα με Ευρωπαϊκούς ομόλογους Φορείς, κυρίως από Νορβηγία, Γαλλία, Βέλγιο, Γερμανία , Ιταλία, μέσω της συμμετοχής του Ιδρύματος σε Ευρωπαϊκά προγράμματα του Leonardo Da Vinci και στην συνέχεια Erasmus, που αποτελούν σταθμό για την συνεχή αξιολόγηση και βελτίωση των προσφερόμενων υπηρεσιών. Συγκεκριμένα το Ίδρυμα μετατρέπεται σε χώρο πρακτικής άσκησης νοσηλευτών από το εξωτερικό και ταυτόχρονα δίνεται η ευκαιρία της επιμόρφωσης των εργαζομένων του ώστε να ανταποκριθούν στον εκπαιδευτικό τους ρόλο.

Το έτος 2005 Πρόεδρος του Ιδρύματος γίνεται ο νέος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος που, ως άξιος συνεχιστής της κληρονομιάς που παρέλαβε από τον μακαριστό προκάτοχο του Γέροντα Ειρηναίο, σχεδιάζει μία νέα προοπτική: Την διεύρυνση των εγκαταστάσεων με την δημιουργία του 1ου ορόφου του Ιδρύματος, με δέκα (10) διαμερίσματα, που εγκαινιάστηκαν το 2008. Ο χώρος αυτός, ως Μονάδα Νοσηλείας σήμερα του Κέντρου Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Κλειστής Νοσηλείας «Ο Άγιος Σπυρίδων» αποτελεί κομμάτι της σύγχρονης τεχνολογίας στον τομέα της υγείας και με αυτή την μορφή λειτουργεί, με όλες τις νόμιμες προδιαγραφές, από τον Αύγουστο του 2013. Ο λόγος ήταν να δοθεί ισότιμη μεταχείριση στην πιο εξειδικευμένη μορφή νοσηλείας για την σύγχρονη Ελλάδα, που είναι η αποθεραπεία και αποκατάσταση, χωρίς όμως κερδοσκοπική εκμετάλλευση. Με αυτόν τον τρόπο δόθηκαν 20 θέσεις νοσηλείας στους πολυκαταγματίες, τα θύματα τροχαίων, τους χειρουργημένους λόγω ορθοπεδικών παθήσεων, καθώς και σε ασθενείς που υπέστησαν αγγειακά εγκεφαλικά επεισόδια και λοιπά, με την έξοδο τους από το Νοσοκομείο. Σκοπός είναι οι προαναφερόμενες περιπτώσεις, να ενταχθούν σε οργανωμένο Πρόγραμμα Αποθεραπείας, ως ενδιάμεσο διάστημα και μέχρι την μετάβαση στο οικείο οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον, ώστε όλοι να είναι ίσοι απέναντι στην κοινωνική μεταχείριση, ανεξάρτητα από οικονομική θέση. Ανακαινίζεται πλήρως και εξοπλίζεται πτέρυγα, ειδικά διαμορφωμένη για την νοσηλεία και φροντίδα ανοοικών, με προδιαγραφές του Υπουργείου Υγείας, διαχωρίζοντας έτσι τους περιθαλπόμενους, ανάλογα με την φροντίδα που χρήζουν και παρέχοντας εξειδικευμένη φροντίδα.

Το μέγεθος της κοινωνικής προσφοράς, αλλά και της κοινωνικής αλληλεγγύης από την πλευρά της κοινότητας απογειώθηκαν το 2012, όπου ξεκίνησε η οργάνωση υποστηρικτικών υπηρεσιών και συγκεκριμένα : Κοινωνικό Παντοπωλείο, Κοινωνικό Ιατρείο, Συσσίτια, Κοινωνικό Οδοντιατρείο, καθώς και Κινητή Ιατρική Μονάδα πλήρως εξοπλισμένη που θα λειτουργήσει σε συνεργασία με τον Ιατρικό Σύλλογο Χανίων. Σε αυτές τις δομές, καταλύτης υπήρξε η στάση της κοινωνίας που στηρίζει προσφέροντας τρόφιμα, ρούχα, είδη ιματισμού, φάρμακα, κ.α. ως επίσης και ο εθελοντισμός της Ιατρικής κοινότητας και των εργαζομένων του Ιδρύματος που με χαρά καταθέτουν τον χρόνο τους, την εμπειρία τους, τις γνώσεις και την αγάπη τους προς όλες αυτές τις δομές και δράσεις του Ιδρύματος.

Ποιο άλλο θα μπορούσε να είναι λοιπόν το συμπέρασμα σε αυτή την κοινωνική πορεία από την διαπίστωση, ότι για να υπάρξει κοινωνική πρόοδος και ευημερία, η συμβολή όλων είναι πολύτιμη στο κοινωνικό γίγνεσθαι; Υπό μία τέτοια αντίληψη το Αννουσάκειο Θεραπευτήριο παραμένει πρόθυμος εταίρος, σε κάθε καλοπροαίρετη και γόνιμη συνεργασία, σε προτάσεις και ιδέες που προάγουν την συλλογικότητα, την αλληλεγγύη και τον σεβασμό σε κάθε άνθρωπο που χρήζει στήριξης και συμπαράστασης, στην προσπάθεια να υποστηριχθεί το εμείς ως σύνολο, σε μία κοινωνία που εξελίσσεται και προοδεύει.

Εκ μέρους του Αννουσάκειου Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων, Κέντρου Αποθεραπείας και Αποκατάστασης Κλειστής Νοσηλείας «ο Άγιος Σπυρίδων» της Ιεράς Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου, όπως ονομάζεται με την σύγχρονη μορφή του, απευθύνεται ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους Φορείς, τους επώνυμους και ανώνυμους, σε εκείνους τους αφανείς πρωταγωνιστές, τους εθελοντές εντός του Συνδέσμου «Φίλοι του Αννουσάκειου Ιδρύματος» και σε όλους όσους συμπορεύτηκαν και συμπορεύονται με τους ανθρώπους του Ιδρύματος, γράφοντας την ιστορία του τόπου με αξιοπρέπεια και σεβασμό προς τον πάσχοντα και πολύπαθο συνάνθρωπο μας, ανακουφίζοντας τις ολοένα αυξανόμενες ανάγκες του. Μακαρίζομε και μνημονεύουμε τους μεγάλους δωρητές και ευεργέτες μακαριστούς: Αννουσάκη Γεώργιο, Στυλιανό Φαλδαμή, Στρατηγό Βενιζέλο Σκαλίδη, οι οποίοι με τις γενναιόδωρες προσφορές της αγάπης τους χάρισαν πνοή και ζωή, μέλλον και προοπτική στο Ίδρυμα. Ευχαριστούμε και ευγνωμονούμε όσους με την αγάπη τους συνεχίζουν να στηρίζουν τις δομές και δράσεις του Ιδρύματος κάνοντας το όραμα πράξη: Τους κατά καιρούς Βουλευτές του τόπου, τον Δήμο Κισάμου, την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπεδίου, την εταιρεία «Ν.Τσατσαρωνάκης» Α.Β.Ε.Ε. «Το Μάννα», το Κοινοφελές Ίδρυμα Κοινωνικού Πολιτιστικού έργου, τον Ιατρικό Σύλλογο Χανίων και τους εθελοντές Ιατρούς της ευρύτερης περιοχής, τους Συλλόγους Γυναικών των Επαρχιών μας, Πολιτιστικούς

κ.α. Φορείς και Συλλόγους, ως και όλους ανεξαιρέτως τους επώνυμους και ανώνυμους που καθημερινά, από το περίσσειμα της αγάπης σας, στηρίζετε τις δράσεις του Ιδρύματος και χαρίζετε χαμόγελα χαράς και αισιοδοξίας στους εκατοντάδες ευεργετούμενους που σε καθημερινή βάση δέχονται την στοργή, φροντίδα και αγάπη του Αννουσάκειου. Η προσφορά όλων εξακολουθεί να είναι μεγάλη και αποδεικνύει πως η ευρύτερη κοινωνία διαθέτει τα ηθικά αντανακλαστικά, την παιδεία και τον πολιτισμό να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών, να στηρίξει τον τόπο και τους ανθρώπους του, με γνώμονα την ανιδιοτέλεια και τον αλtruισμό.

Σας ευχαριστούμε όλους σας από τα βάθη της ψυχής μας, γιατί μας δίδετε την δύναμη να ξεπερνούμε αντιξοότητες, να κάνουμε τις αναγκαίες υπερβάσεις και να προσπαθούμε να ανταποκρινόμαστε στο δύσκολο, αλλά ευλογημένο και όμορφο έργο μας. Σας καλούμε και σας προσκαλούμε σ' αυτή την κοινή πορεία, προσφορά και διακονία για να συνεχίζει να γίνεται η αγάπη πράξη!!

«Ο ασίγαστος πόθος για μια νέα ζωή, για περισσότερη δικαιοσύνη και για ανθρωπιά, ποτέ δεν θα καταπνιγεί. Χίλιες φορές κι αν συντριφτεί, θα ξαναγεννηθεί από τις φλόγες, χίλιες και μία.»

Ρομέν Ρολάν

Ο Διοικητικός Διευθυντής του Ιδρύματος

Αιδ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Αρετάκης